

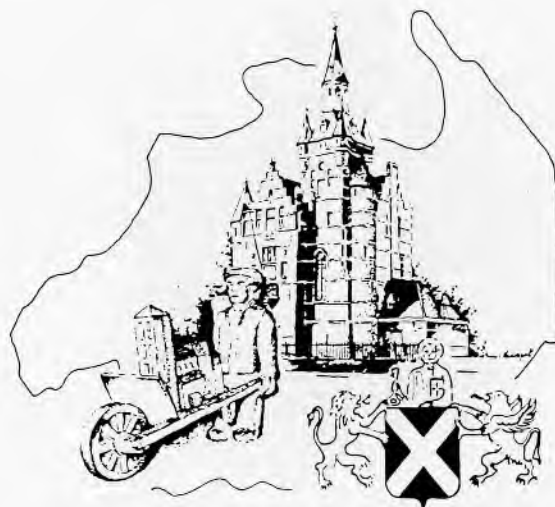
100 jaar BRANDWEER

BALEN

Auteurs :

René Dierckx - Lieve Mens - Jos Michiels - Richard Vermeulen

Woord vooraf

Dit boek beschrijft 100 jaar brandweergeschiedenis te Balen: inderdaad op 1 juli 1897 werd "het Vrijwillig Pompierskorps", zoals de brandweer destijds heette, opgericht.

Ter gelegenheid van dit eeuwfeest en tevens in het kader van het 20-jarig bestaan van de Heemkundige Kring van Balen, wordt deze publikatie op de markt gebracht.

Het werk geeft het reilen en zeilen weer van het Balens brandweerkorps vanaf zijn prille ontstaan tot op heden.

Het huidige korps, de Dienst 100 inbegrepen, bestaat uit 46 bekwame en gemotiveerde manschappen en beschikt over zodanig uitgerust rollend materieel dat het behoort tot de best aangeschreven C-korpsen van de Provincie Antwerpen.

Dit chronologisch naslagwerk kwam tot stand dank zij de bereidwillige en enthousiaste samenwerking tussen onze Heemkundige Kring en de huidige leden van het vrijwillig Balens brandweerkorps, maar ook zij die destijds bij de brandweer actief waren en zeker niet te vergeten de vele sympathisanten die het korps in Balen kent.

Als voorzitter van de kring en medeauteur wil ik mijn bijzondere dank betuigen wat betreft de heemkring aan Richard Vermeulen, naaste medewerker en medeauteur, René Dierckx, medeauteur, Lieve Mens, medeauteur en Vic Berckmans, corrector, wat betreft de brandweer aan Edward Jennen, bevelhebber, Paul Hannes, onderluitenant en Bob Bylemans, sergeant. Uiteraard gaat mijn dank ook naar al de niet met naam genoemde medewerkers van de heemkring, het voltallige brandweerkorps, burgemeester Mathieu Bierkens, de Schepenen en de Raadsleden van Balen.

Moge deze 7de uitgave van onze Heemkundige Kring een huldebetoon zijn aan de Balense brandweer voor 100 jaar dienstbaarheid aan de bevolking en tevens de bekroning van 20 jaar Heemkundig werk in Balen.

Balen, maart 1997
Jos Michiels
Voorzitter Heemkundige Kring Balen

Ten geleide

Beste Gemeentenaren,

De Heemkundige Kring Balen bestaat twintig jaar, blaakt van gezondheid en viert zijn porseleinen jubileum tijdens "PoaseBoalemèt" met een tentoonstelling die jaarlijks een massa bezoekers lokt naar het oud-gemeentehuis. Waar de glazen boterham (Balense jenever) olijk om de hoek komt waardoor op bepaalde ogenblikken de vocale potentie flink aanscherpt en sommigen zich zelfs ontpoppen tot zuipschuit voor één dag, met alle over- en onderbelichting die na zulke gebeurtenis onvermijdelijk is.

Maar het absoluut hoogtepunt is de voorstelling van een nieuw boek ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de Balense brandweer. Het zevende in de rij, een record dat zeker een plaats verdient in de annalen van ons dorpsleven.

Dat deze goedwerkende kring bij de bevolking grote waardering geniet heeft zij geheel aan zichzelf te danken. Het bestuur beseft maar al te goed dat het steeds met een kritisch oog wordt gevolgd, maar schuwt de kritiek niet. Integendeel, het neemt de vuilspuiterij met een flinke korrel zout.

Dit is echter geen rede om irrationeel uitbundig te doen maar integendeel erkentelijkheid te betuigen om hun dynamiek en creativiteit.

Vandaar dat ik graag mijn pet afdoe en gezwind met het wierookvat zwaai in richting van de charismatische voorzitter Dokter J. Michiels, die op discrete wijze blijk geeft van erudiet vakmanschap en een kurkdroog oordeel. Zijn vleugeladjutant, met de vinger steeds aan-de-pols, Richard Vermeulen, de ijverige mederedacteers Mevrouw Mens en Vic Berckmans, de gelouterde schrijver René Dierckx en de vele anoniemen die Hercules-arbeid leveren. Iedereen houdt van een schouderklopje maar een compliment aan het adres van de brandweer is hier zeker op zijn plaats want ook zij hebben een "flinke kei" aangebracht bij de totstandkoming van dit historisch werk.

Dat verleidt mij te zeggen: gefeliciteerd allemaal voor dit verbluffend lees- en kijkboek, waarin men verbaasd kan blijven kijken en lezen hoe het eens eruit zag en wat erachter zat. Het boek verschaft de lezer veel plezier vermits hij het vertrouwde erkent en aan leuke (!) dingen wordt herinnerd die hij vergeten was.

Wat mij persoonlijk enthousiast stemt, is het ontbreken van onhistorische vergalloperingen en betweterige vooringenomenheid en dat de perfectie van de fictie moest wijken voor indrukwekkende gebeurtenissen en keiharde waarheden.

De brandweer bestaat 100 jaar. Een prestatie om met gepaste trots op terug te kijken. Uiteraard ben ik als hoofd van de gemeentelijke vrijwillige brandweer, een prachtige schepping, fier op dit korps, waarvan men zegt dat het tot de best uitgeruste C-korpsen (uitsluitend vrijwilligers) van België behoort en hoe kan het anders, in 1995 zelfs kampioen werd van de provincie Antwerpen.

Het staat 365 dagen, 24 uur op 24 uur ter beschikking van de bevolking, rukt jaarlijks 230 maal uit waarvan 25% voor brandbestrijding. Het korps bestaat uit 4 officieren, 4 onderofficieren, 6 korporaals en 32 brandweerlieden waarvan de meest vacante functie de voorbeeldfunctie is. Bovendien beschikt het ook over een ambulantedienst "100" die vorig jaar 366 maal uitreed, 8.000 km aflegde en meer dan 25 jaar instand wordt gehouden door enkele "kanjers" van formaat. Voor de kritische mens van vandaag moeilijk te begrijpen.

Wat kost ons brandweerkorps aan de gemeenschap?

In 1997 8.858.365 fr in de gewone dienst.

Het bedrag omvat lonen en vergoedingen, onderhoud gebouwen, voertuigen, kledij, brandstof, aflossingen en verzekering.

1.465.000 fr in de buitengewone dienst.

Het betreft hier aankopen en investeringen.

Totaal : 10.323.365 fr.

Als we dit bedrag delen door het aantal inwoner (19.000) dan kent u de kostprijs per inwoner, afgerond 5.400 fr. Zo weet u meteen wat met een deel van uw belastingsgeld gebeurt. Doodeenvoudig een fundamentele bijdrage leveren aan de dienstverlening van mensen in nood en de verhoging van het veiligheidsgevoel van iedere inwoner.

Indien een gemeente niet over een brandweerkorps beschikt moet men elders aansluiten. In ons geval zou dat betekenen: de gemeente Mol die over een Z-korps beschikt bestaande uit beroeps- en vrijwillige brandweerslieden. Resultaat : peperduur en minder snelle interventie. Een Duits spreekwoord slaat de nagel op de kop: "schnelle Hilfe ist doppelte Hilfe". Vandaar dat de gemeente Balen zich gelukkig mag prijzen steeds, in wel en wee, zijn vrijwillig brandweerkorps te hebben kunnen behouden.

Tegenwoordig wordt het arsenaal bevolkt door een gevarieerd gezelschap hardwerkenden en gedrevenen met goede bedoelingen. Halsbrekende toeren, bloedstollende optredens en gebrek aan lef kunnen hen niet worden toegedicht. Bovendien houden zij op tijd en stond van feestgedruis!

Maar de ruimte in het arsenaal is oh zo beperkt. Dit is geen bagatelliserende opmerking. Om aan deze achterstandsituatie te verhelpen wordt luidop gedacht aan de verhuis van de gemeentelijke garage naar de ambachtelijke zone Holven. Een beslissing die niet naar de Griekse kalender mag verwezen worden of uitgesteld tot Sint Juttemis. Maar iedereen kent het oude Kempense gezegde, dat het mooiste vrouwtje ook niet meer kan geven als ze bezit.... en dat is de kern van de zaak. En toch komt eens de dag....

Intussen veel kijkgenot en leesplezier met het epos "100 JAAR BRANDWEER BALEN".

Thieu Bierkens

Burgemeester / Provincieraadslid